

Udstaaelse af Straf og begære Spørgsmaalet om saadan Erstatning afgjort under Medvirken af Nævningerne, jfr. § 687, næstsidste Stykke, Nr. 3. Begge Parter har i saa Fald Ret til yderligere Bevisførelse og Dokumentation. Retten kan dog, saafremt Statsadvokaten paastaar saadant, beslutte Sagens Henvisning til et senere Nævningeting, hvis det skønnes, at de yderligere Bevisligheder ikke kan tilvejebringes straks. Sagen rejses da paa den i § 841 angivne Maade.

Undlader Tiltalte at fremsætte den i 1ste Stykke omhandlede Begøring, er han afskaaren fra senere at faa Erstatningsspørgsmaalet paakendt under Medvirken af Nævninger, hvilket Rettens Formand tilkendegiver ham.“

§ 131.

I Retsplejelovens § 910, 1ste Punktum ændres „I Sager angaaende“ til: „Naar der rejses Krav om“.

Sidste Punktum udgaar.

Som nyt 2det Stykke indsættes:

„Besvarer Nævningerne Spørgsmaalet bekræftende, træffes i Dommen Bestemmelse om Erstatningens Størrelse, dog at Retten, saafremt de foreliggende Oplysninger ikke findes tilstrækkelige, meddeler Parterne fornøden Udsættelse, hvorefter Erstatningen senere fastsættes af Retten. Der gives Parterne Lejlighed til at udtale sig om Erstatningens Størrelse.“

§ 132.

I Retsplejelovens § 911 indsættes som nyt 2det Stykke:

„Er Tiltalte erklæret berettiget til Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf, men Retten i Henhold til § 910, 2det Stykke har meddelt Udsættelse af Hensyn til Spørgsmaalet om Erstatningens Størrelse, optages i Dommen Bemærkning herom.“

§ 133.

I Retsplejelovens § 914, 3die Stykke, 1ste Punktum udgaar Ordene: „tidligere afhørte“.

§ 134.

I Retsplejelovens § 916, 2det Stykke, 2det Punktum ændres „§ 688, d“ til: „§ 687, næstsidste Stykke, Nr. 2“.

§ 135.

I Retsplejelovens § 922, 2det Stykke udgaar Ordene: „, der har afgivet Forklaring for Undersøgelsesretten,“.

I Paragraffens 3die Stykke udgaar Ordet: „saadanne“, Tallet „874“ ændres til: „872“, og som nyt Punktum tilføjes: „Hvis Tiltalte ingen Forsvarer har, overtager Rettens Formand under Bevisførelsen saavidt fornødent Afhøringen af de Vidner, der fremstilles af Tiltalte.“

§ 136.

Retsplejelovens § 936, 2det Stykke affattes saaledes:

„Er Politimesteren eller nogen paa hans Vegne mødt, kan saadan Afgørelse dog ikke træffes uden den mødendes Samtykke.“

§ 137.

I Retsplejelovens § 945, 1ste Stykke, Nr. 1 udgaar Ordene: „i Slutningen“.

§ 138.

I Retsplejelovens § 966 udgaar 2det Stykke.